

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἦχος Γα ϝ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Κ α τε λυ σας τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η νε
ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει στον των μυ ρο φο ρων τον
θη ρον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ τειν ε
πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε ος πα ρε
χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι ϝ

Η α μνας σθ Ι η σθ κρα ζει με γα λη τη φω νη

σε νυμ φι ε μη πο θω και σε ζη τσ σα Α θλω
 και συ σταν ρσ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι σμω
 ω ω σσ και πα σχωδι α σε ως βασι λευ σω συν
 σοι και θνησκωυ περ σσ ι να και ζη σω εν σοι αλλ
 ως θυ σι αν α μω μον προ σδε ε χσ την με τα
 πο θσ τυ θει σαν σοι αυ της προ σβει αις ως ε λε
 η η μων σωσοντας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν.

Ταχὺ προκατάλαβε. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ

Α οι νυν κρο τη σω μεν δευ τε τας χει ρας πισ τως και
 α σω μεν α σμα σι τη θε ο μη η τω ρι εν πο θω
 κραυ γα ζον τες χαι ρε η προ στα σι α παν των των
 δε ο με νων χαι ρε η σω τη ρι α των τι μων των σε
 πο θω χαι ρε η τω πα ρα λυ τω την ι α σιν βρα
 βευ σα σα α α

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Γα φ

Η ζω η εντω τα α φω α νε κει το και σφρα
γισ εντω λι ι θω ε πε κει το ²² ως Βα σι λε α υ
πνουουντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ²² και Αγ γε
λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον ²² γυ ναι κες δε
ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμω το με γα ε ε λε ε ος ²²

Δόξα Πατρί και Υίῳ...

Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας τον
θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η φο ο ρω
ε γε ρ σει σου ²² α να στη σας Χρι στε ε ο Θε ος ως
φι λαν θρω πος δο ο ξα α σοι ²²

Και νῦν.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, δεῦτε θεάσασθε θεομῶς. Θαῦμα παράδοξον καὶ γάρ, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, ἐν τῇ πανσέπτῳ καὶ τεσσαρακονθημέρῳ, ἡμέρα τῆς ἀγνῆς θείας κοιμήσεως, ἐν ἣ λαμπρῶς τελοῦμεν τὴν πανήγυριν, πᾶς ὁ λαὸς καὶ παῖδες τῶν Κυθηραίων καὶ γὰρ Παράλυτον ἤγειρεν ἡ Θεοτόκος, ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν Μυρτιδίων Ναῶ αὐτῆς.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ε σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ τα

φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος ²² και των θυ ρων κε κλει σμε
 ενων τοις μα θη ταις ε πε στη ση πα αν των α να στα σις
²² πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων η μιν ^Δ ²² κα τα
 το με γα σου ε ε λε ε ος ²²

Δόξα Πατρί και Υἱῶ...

Επι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα δα
 κρου ων μυ ρα φε ρουσαι ²² και στρα τι ω των φυ λα σσον
 των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς ε αυ
 τας ²² τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον ²² α νε
 στη ο με γα λης βου λης Αγ γε λος πα τη σας τον θα να τον
^π ⁹ παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ²²

Και νῦν.

³Ηχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν Ὁρθοδόξων ὁ πιστὸς σύλλογος θεῖος, ἐν τῷ πανσέπτῳ σου
 Ναῶ Κόρη πανάχραντε, μετὰ πόθου προθύμως νῦν
 προσπελάζων, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου κράζει θερμῶς. Ἐν ὥρᾳ
 τῆς καταδίκης τε καὶ ὀργῆς, τῆς μελλούσης Κολάσεως, λύτρωσαι
 πάντας τοὺς πιστοὺς, καὶ σωτηρίαν δώρησαι τοῖς πιστῶς
 προσκυνουσί σε.

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

³Ηχος π⁹ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Τ ων α γγελων ο δη η η μος ²² κα τε πλα γη ο

ρω ω ων σε ²² ε εν νε ε κροι ο ις λο γι σθε ε ε ε ντα ⁹

τ⁶ θα να τ⁶ δε Σω ω ω τερ ²² την ι σχυν κα θε λο ο

ον τα ²² και συν ε ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει

ρα ντα ⁹ και εξ α δ⁶ παν τας ε λευ θε ρω ω

σαν τα ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ²² ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α ⁹ ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγγε λος ²² προ σε φθε ε γ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις ⁹ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε ⁹ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τῆ μνη η μα τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v 22} δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Λι ι α αν πρω ἰ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον^{v 22}

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γῶ ῶ ῶ σαι^{u q} αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε^{v 22}

θη νῶ ο ο και ρο ος πε επ αυ ται μη κλαι ε

τε^{u q} την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v 22} δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θῶ ῶ ῶ σαι^{v 22} προς το μνη η μα σθ Σω ω ω ω

τε^{u q} ρ ε νη χῶ το αγ γε ε ε λῶ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νῶ^{v 22} τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^{u q}

Π ρο σκυ νσ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ τσ Υι

ο ο ο ον τε^{v 22} και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

^{u q} την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α^{v 22} συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε^{u q}

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω ω

ω να ασ τω ων αι ω ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο την τε κσ ς ς σα τον Α δα μι α μα ρ

τι ι ι ι ι ασ^{v 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε ε ε ε νε

^{u q} χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς
 ταν την δε⁹ ο εκ σα σαρκω θει εις Θε ος και
 α αν θρω προς⁹

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α²² A λλη λϑ
 ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α²² A λλη λϑ
 ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε^χ ο ο ο ο ος⁹

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν
 σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς
 φιλάνθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμαλω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι στρε ε
 φας κα με Σωτηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο πα θει ει
 ας²²

E ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ιψεις νη στει ας με
 τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα τα²² α

ει ζω ο τρο φι α ας²²

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι²² Και νυν και α ει^χ και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην²²

Α γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι

σμα α των²² εξ ου σο φι α συ νε σις φο βος αυ τω αι

νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος²²

Αντίφωνον Β

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον της

ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α ξις ου

λο ο γος τε λει ει ται²²

Τ ου καρπου ου της γαστρος οι Α γι οι πνευ μα το

κι νη η τως α να βλα στου σι πα τρω α δογμα τα υι

ο θε σι ι ας²²

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι²² Και νυν και α ει^χ και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην²²

A γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι ε ε

χει²² προ παν των γαρ Θε ος των ο λων κυ ρι ο

ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των²²

Ἀντίφωνον Γ'

O ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον²² ο δους ζω ης ευ

ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ονται δο ξη α κη ρα α

τω²²

K υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων τα

εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων τα αυ τα τω

Χρι στω ω ποι με να αρ χα²²

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ μα

τι²² και νυν και α ει²² και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην²²

A γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα των πλου τος

δο ο ξης κρι μα των βα θος με ε γα²² ο μο δο ξον Πα

τρι και Υι ω ω λατρευ το ον γαρ

Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου,
διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ
ὀνόματί σου Ὑψιστε.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη
τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ε πα σα τον Κυ ρι

^χ ο ο ον ^Δ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦχος ^ε Δι-θ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

^χ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος ος ^ε και κα τα το πλη θος των οικτιρ

μων ος ε ξα λειποντο α νο μη μα μθ ^ε

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας

μθ ^ε και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με ^ε

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γνωσκω ^ε και η

α μαρ τι α μ ε ν ω π ι ο ν μ ε σ τ ι δι α παν τος

Σ οι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω

πι ο ν σ ε ποι οι η σα ο πω σ αν δι και ω θη σ εν

τοις λο γοις σ και νι κη σ η σ εν τω κρι νε σ θαι σε

Ι δ ε γ α ρ εν α νο μι αις συ νε λη φ θη ν και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ι δου γ α ρ α λη θει αν η γ α α πη σ ας τα α δη

λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σ ας μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

Ι δ ε ς ς ς ς ς γ α α ρ α λη η η η θει

αν η η η γ α πη η σα ας τα α δη λα και αι

τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας

σ ε ς ε δη λω ω ω ω σα α α α α ας μοι οι οι

οι οι

Ὁ α' χορός.

Ε ις πο ο λ α ε ε τη δε σ πο ο τα χ ε

Ραν τεις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι

Δπλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι **ε**

Ακου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφροσυ

νηνα γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να **ε**

Απο ζρεψον το προσωπον σα απο των α μαρ

τιων μθ **Δ** και πασαστασα νο μι ας μθ ε ξα λειψον **ε**

Καρ δι ανκα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος **Δ**

και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κατοις μθ **ε**

Μη α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα **Δ** και το

Πνευμα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μθ **Δ**

Αποδος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου

σα **Δ** και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον με **ε**

Δι δα ξω α νο μουσ τας ο δς σα **Δ** και α σε βεις

ε πι σε ε πιστρεψσι **ε**

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο Θε ος της

σωτη ρι ι ας μ α γ α λ λ ι α σε ται η γ λ ω σ σα μ την δι

και ο συνηνσθ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο

μα μ α να γ γε λει την αι νεσινσθ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο καν τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Ηυ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συνησα

να φο ραν και ο λο καν τω μα τα

Το τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σθ

μο οσ χος και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταισ των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Ταισ της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φσ κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος Γα φ

Ν ευ σει σου προς γε ω ω δη αν τι τυ πι ι αν με

τη η χθη η πριν ευ δι α χυ τος υ दा των φυ σις Κυ ρι

ε⁹ ο θεν α βροχως πε ζευσας α δει Ισραηλ σοι ω δην

ε πι νι ι κι ι ον²²

Δ ο ξα τη Α γι α α να στασει σου Κυ ρι ε²²

Κ ε κρι ται του θα να α του η τυ ραν νι ις δι α

ξυ υ λου²² α δι κω θα να τω σου κα τα κρι θεν τος Κυ

ρι ε⁹ ο θεν ο αρ χων του σκο τους σου μη κα τι σχυ σας δι

και ως εκ βε ε βλη η ται²²

Δ ο ξα τη Α γι α α να στασει σου Κυ ρι ε²²

Α δης σοι προ σπε λα α σας και τοις ο δου ου σι μη

σθε ε νων²² συν τρι ψαι το Σω μα σου τας σι α γο νας τε

θλα σται⁹ ο θεν Σω τη ρ τας ο δυ νας λυ σας του θα να του

α νε στης τρι η η με ε ρος²²

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η μας²²

Λ ε λυ νται αι ο δυ υ ναι αι της προ μη η το ρος

Ε ευ ασ²² ω δυ νας λα θου σα γαρ α πει ρο γα μως τε

το κας^π ο θεν σα φως Θε ο το κον πα να γνε ει δο τες σε
παν τες δο ξα α ζο ο μεν^ρ

Τῆς Θεοτόκου.
Ὦδὴ α'. Ὦδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνήσωμεν ἅπαντες πίστει καὶ πόθῳ,
Μαρίαν τὴν ἄχραντον, Βάτον ἀκατάφλεκτον,
ἣν εἶδε πάλαι Μωσῆς, καὶ ὡς Μητέρα τοῦ
Θεοῦ πάντες δοξάζωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία πανάχραντε Θεοκυῆτορ, σὲ Ῥάβδον
γινώσκομεν τὴν Ἀαρωνήτιδα, ἐβλάστησας
γὰρ σαρκί, ἄνευ σπορᾶς τὸν Ἰησοῦν, καὶ σὲ
δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Κύριος ἔδειξέ σε Πλατυτέραν Οὐρανῶν
πανάχραντε Θρόνον τε Χερουβικόν, ἐν ᾧ
αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐπανεπαύσατο, διὸ πιστῶς

σε δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεφέλη ὀλόφωτε σὺ φωτιεῖς μου τὸν νοῦν
τὸν ἐν πάθεσιν ἡδονῶν σκοτούμενον· ὡς γὰρ
Αὐγὴ μυστική, φέρεις τὸν ἥλιον Χριστόν,
μεθ' ὃν σὲ δοξάζομεν.

Καὶ ὁ κανὼν τῆς Ἀγίας

Ὦδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἄισωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠχος γλώττης οὐ σθένει, τοὺς πανευκλεεῖς
τῆς Πρωτομάρτυρος, διηγῆσασθαι ἄθλους·
ἀτονεῖ γὰρ πρὸς ὕμνον ἐπάξιον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέπανται τοῦ τυράννου, ἢ ἀλαζονεία ἢ
ὑπέροφρος· κατὰ τούτου γυναῖκες, εὐσεβῶς
ἐν Χριστῷ γὰρ ἠνδρίσαντο.

Δόξα...

Ρήμασιν ἀπορρήτοις, εὐαγγελικῶς ἐνηχηθεῖ-

σά σου παμμακάριστε Παῦλε, τῷ Χριστῷ ἡ
παρθένος νενύμφευται.

Καὶ νῦν...**Θεοτοκίον.**

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν
ἀίδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν
τεκοῦσα, ὑμνοῦμεν σε.

Ὡιδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Γα ϕ

Ο κατὰ χάσ τους ου ρα νους παν το δυ να α μω σου
Λο ο γω στε ρε ω σας Κυ ρι ε Σω τηρ και τω Παν
τουρ γω και θει ω πνευ μα τι πα α σαν την δυ να μιν αυ των εν
α σα λευ τω με πε τρα της ο μο λο γι α σου στε ρε
ε ω σον

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Σ υ α νελ θω ων ε πι ξυ υ λου υ περ η μω ων ο δυ
να α σαι ε κου σι ως ευσπλα γχνε Σω τηρ και φερεις πλη
γην ει ρη νης προ ξενον και σω τη ρι ας τοις πι στοις δι
ης τω σω ε λε η η μον παν τες κα τη λα γη μεν γεν νη

η το ο ρι ^Γ₂₂

Δ ο ξατη Α γι α α να στασει σου Κυ ρι ε ^Γ₂₂

Σ υ με κα θη ρας της πλη γης τον τη ψυ χη η τε τρω

με ε νον δρα κον τει ω δη γμα τι Χρι στε ^Γ₂₂ και ε δει ξας

φως εν σκο τει πα λαι μοι κα τω κι σμε νω και φθο ρα δι

α σταυ ρου γαρ εις Α α δην κα τα βε βη κως με συν α

νε ε στη σας ^Γ₂₂

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον ημας ^Γ₂₂

Τ ης α πει ραν δρου σου Μη τρος ταις ι κε σι ι αις τω

κο ο σμωτην ει ρη νην βρα βευ σον Σω τηρ ^Γ₂₂ και τω Βα

σι λει την νικην δω ρησαι κα τα βαρβα ρων δυ σμε νων

και της α φρα στου σου δο ο ξης τους δο ξο λο γουν τας σε

α ξι ι ω σον ^Γ₂₂

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὠ Παρθενικὸν ἀπάνθισμα, τὸ τῆς παρθενίας

καύχημα καὶ κλέος, καὶ μητέρων δόξα· σὺ γὰρ τῆς παρθενίας τὰ κλειῖθρα πεφύλαξαι, Χριστὸς ἐκ σοῦ Κόρη τεχθεὶς, ἅπαντας πιστοὺς ἐστερέωσε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ εἶ λογικὸς Παράδεισος, πάντες σε ὑμνοῦμεν, Λιμὴν τῶν ἐν ζάλη κλυδοιζομένων, Θαλάσσης κυμαινούσης τοῦ βίου πλωτήρων τε σῶσον Παρθένε τῶν δεινῶν, ἅπαντας πιστοὺς καὶ στερέωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλος οὐρανὸθεν ἦλυθεν ὁ Λόγος τοῖς κάτω, καὶ Σκηνην ἁγίαν καὶ καθαρὰν εὐρών σε, ὅλως ἐν σοὶ Παρθένε ἀρρήτως κατώκησεν, οὐδόλως τῶν ἄνωθεν ἀπών· σῶσόν με, διὸ καὶ στερέωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κάθαρσιν ψυχῆς καὶ σώματος, δὸς καμοὶ Παρθένε· σὺ γὰρ ἐκκαθαίρεις μολυσμοὺς πταισμάτων, ὅτι κολυμβήθρα σωτήριος

δείκνυσαι, δι' ἧς σωζόμεθα πιστοὶ καὶ σωτηρία στερεούμεθα.

Τῆς Ἀγίας. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ω τῆς ἀγαπήσεως, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν Πάνσεπτε! ἧ ἐν Χριστῷ, Παύλῳ συνεδέθης, ἐνωθεῖσα τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρωῶσαι ἢ ἐνήδονος, τὴν τετρωμένην σου ἔρωτι πνευματικῷ, φρένα οὐκ ἰσχύει, τῶν γηϊνῶν ἀπόλαυσις.

Δόξα

Ολη ἐκδημήσασα, τῶν τῆς σαρκὸς παθῶν ρήμασι, τοῖς μητρικοῖς, οὐκ ἐμαλακίσθης, Ἀθληφόρε πανεύφημε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου

Πάναγνε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη,
τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰς ἀνδρείαν τὸ θῆλυ δι' ἀρετῶν, μεταθεῖσα
τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ, Θεοῦ οἰκητήριον,
ἀμφοτέρωθεν γέγονας· τῶν παθῶν γὰρ τὸν
γνόφον, ἀσκήσει μειώσασα, μαρτυρικῶς
ἐδείχθης, ἀθλήσεως καύχημα· ὅθεν καὶ τῷ
κόσμῳ, ὡς φωστὴρ διαλάμπεις, δισσῶς
ἐξαστράπτουσα τὰς ἀκτῖνας τοῦ Πνεύματος.
Πρωτομάρτυς πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη εὐλαβῶς, τῶν Κυθηραίων ὁ λαός,
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τῶν ἀκενώτων
δωρεῶν, πηγὴν σε εἶναι Θεόνυμφε καὶ
Παρθένε, ἄνανδρον, Παρθένον καὶ
πανέντιμον, πύλην κεκλεισμένην Θεοῦ
ἡμῶν, καὶ ἱερὸν παλάτιον τοῦ Λόγου, καὶ
πλάστου πατρὸς τοῦ ὑψίστου, τοῦ

γεννηθέντος σπέρματος δίχα, ἐκ τῆς νηδύος
σοῦ τῆς θεόπαιδος.

Κοντάκιον Ἦχος βαρὺς

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει
κατέχειν τοὺς βροτούς, Χριστὸς γὰρ κατήλθε
συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ,
δεσμεῖται ὁ Ἄδης, Προφῆται συμφώνως
ἀγάλλονται. Ἐπέστη λέγοντες Σωτήρ, τοῖς ἐν
σκότει, ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον ὁ
Ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἡ γῆ
ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ Ἄδου ἰδόντες σὲ
ἔπτηξαν, ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς
Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοί, ἐπινίκιον
ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ τῷ καταλύσαντι
νὺν θανάτου τὴν δύναμιν, Ἀλαλάξωμεν καὶ
βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ. Εὐλον
τοῦτον εἰσήγαγεν, ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς
τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας

Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Αὐτὸς σε σώζει Θέκλα ῥήξας τὴν πέτραν,
Οὐ τῷ πάθει πρὶν ἐρράγησαν αἱ πέτραι.
Πέτρη ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα δέξατο Θέκλην.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Κόπριος.**

Οὐκ ἦν ὁ Κόπρις κόπρις, ἀλλ' ἄλλος βότρυς,
Καλὸν κυπρισμὸν προσφέρων τῷ Κυρίῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ γεγονότος
θαύματος παρὰ τῆς Θεομήτορος ἐν τῇ νήσῳ
Κυθήρων, ἔνθα ἢ ἐν τοῖς μυρτιδίοις
εὗρεθεῖσα εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἤγειρε τὸν
παράλυτον.**

Πόθῳ καὶ χαρᾷ ὁ λαὸς Κυθηραίων
Τὴν τῆς Νήσου ἄγρυπνον ὑμνεῖ Προστάτιν.
Πηγὴν θαυμάτων εἰκάδι ἀοῖδῳ ἀμφὶ τετάρτη.

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

ᾠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι μη
τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και
α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαυ μα τα

ᾠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γωσ θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο τη σαν
τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α
δο ξησ στε φανων δο ξησ α ξι ω σον

ᾠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της εκ
της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σϵ τϵ υ ψι στϵ
ο ο προ φη της Αβ βα κϵμ κα τα νο ων ε κραυ γα α
ζε δο ξα τη δυ να μει σϵ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Ε ξε στη τα συμπα ντα ε πι τη θει α δο
 ξη σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε
 εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των Θε ον
 και τε ε το κας αχ ρο νον Υι ον πα σι τοι οις υ
 μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς σα

ὠδὴ ς'

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ την
 οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει
 ρας κρο τη σω μεν εξ αυ της τε χθε εν τα Θε
 ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες
 πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην
 αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον
 υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος
 ευ λο γη το ος ει

ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αἰ δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το το τε
με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε νος την οι
κς με νην α πα σαν α γει ρει ψα α λ λς σ σαν
τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
ψου ου τε εις παντας τς αι ω να α α ας

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

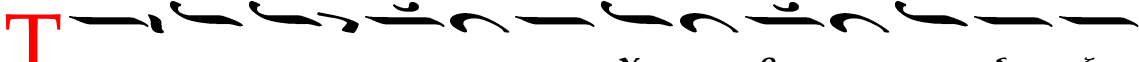

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

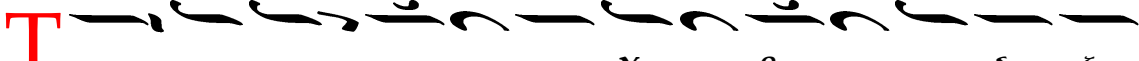

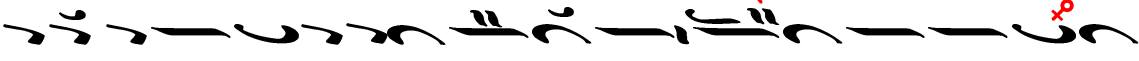
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

 ορως Θε ον Λογον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε ε μεγα λυ νομεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

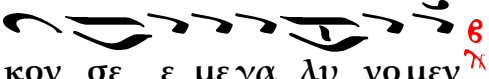
Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

 ορως Θε ον Λογον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε ε μεγα λυ νομεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

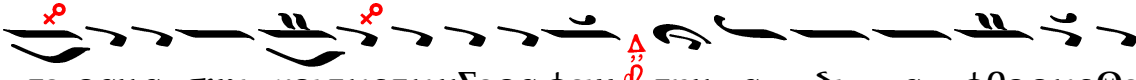

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

 ορως Θε ον Λογον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε ε μεγα λυ νομεν

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

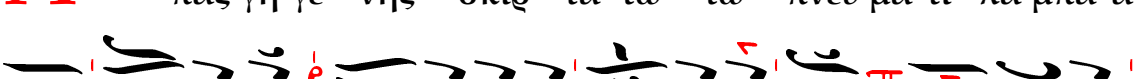
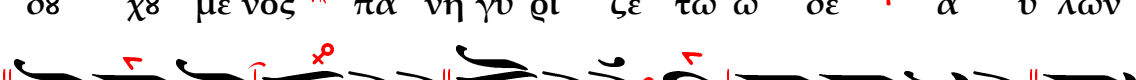
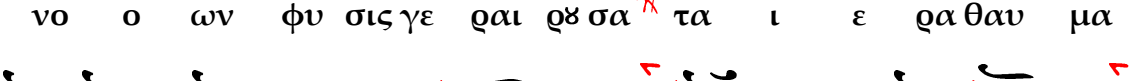
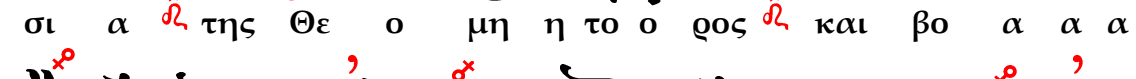

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθορως Θε

 ον Λογον τε κου ου ου σαν την ον τως Θε ο το

 κον σε ε μεγα λυ νομεν

Αντελάβετο Ἰσραήλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ρανα συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε

 ον Λογον τε κου ου ου σαν την ον τως Θε ο το

 κον σε ε μεγα λυ νομεν

ὠδή θ'

Απας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α

 δε χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων

 νο ο ων φυ σις γε ραι ρ σα τα ι ε ρα θαν μα

 σι α της Θε ο μη η το ο ρος και βο α α α

 α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε Θε ο το κε α

 γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, οἷς πὲρ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλών τὸν ἄρτον, ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γραφαῖς ἠρμήνευεν, ἃ ὑπέστη, μεθ' ὧν, Ἠγέρθη, κράζωμεν, ὦφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, ταῖς θείαις εἰσηγήσεσι, τοῦ θεοκῆρυκος Παύλου, φθαρτὸν μνηστῆρα παρεῖδες, καὶ τούτῳ ἠκολούθησας, Πρωτομάρτυς πολὺαθλε, ὦ Θέκλα ἰσαπόστολε· διὸ καὶ νίκης τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσω.

Τῆς Θεοτόκου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Νῦν τῷ τεμένει δρᾶμωμεν Μυρτιδίων τῷ θείῳ, ὅπως ψυχῆς καὶ σώματος λάβωμεν τὰς ἰάσεις, παρὰ Μαρίας Παρθένου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν Λόγου, τοῦ γεννηθέντος ἐξ αὐτῆς, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἵνα ἡμᾶς, ἐκ χειρῶν ἀρπάσῃ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τρυφὴν ἐπανάγῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Π α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ ρι
ο ον ρϛ αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ων ου ρα
α νω ω ων ρϛ αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι
ι ι στοις σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω ρϛ

A ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε ε
 λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πα σαι
 αι δυ να α μεις α α αυ του ου σοι προ πει υ μνο ος
 τω ω Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον· δόξα αὐτῇ
 ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

A νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
 σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
 αι νει ει τε ουρα νοι Θεου την δο ο ξαν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

A να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ νη
 σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον μο νον α
 να μα αρ τη τον

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

X ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νουντες ου παυ ο με θα
 αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η μων
 Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξας την α να

στα σιν ²²

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τι ἀνταποδώσω μέντω Κυριῷ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν διημάς· Θεὸς ἐν ἀνθρώπῳ ποῖς ²² διὰ τὴν καταφθαρθεῖσαν φύσιν ὁ λόγος σαρκὸς ἐγενέτο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαριστοὺς ὁ εὐεργετῆς ²² πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτὴς πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους ὁ ἠλιόσ της δίκαι ὁ σὺ ὑψῆς ²² ἐπιτον σταυρον ὁ ἀπαθῆς ἐπιτον Ἀδην το φως ἐπιτον θανάτον ἠζω ἠ ἠ ἀναστασις διὰ τοὺς πεσοοντας ²² πρὸς ὃν βοήσωμεν ὁ θεὸς ὁ ἡμων δοξα σοι ²²

Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Θυματήριον θεῖον, ἐν ᾧ ὁ ἄνθραξ Χριστός, ἐκκαίων ἁμαρτίας

τῶν πιστῶς προσδραμόντων, τῷ ἱερῷ τεμένει μητρὸς τῆς αὐτοῦ, ἀνυμνήσωμεν ἅπαντες, καὶ ἀλαλάξωμεν αἶνον ἀγγελικόν, τῷ ἐξ αὐτῆς τεχθέντι σαρκί.

Στίχ. ζ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δεῦτε προθύμῳ καρδία ἀνευφημήσωμεν, τὴν ἄχραντον Παρθένον τὴν ἡμᾶς ῥυομένην, παγίδων διαβόλου καὶ τῆς φθορᾶς καὶ πρὸς ζωὴν ἐπανάγουσαν· διὰ παντὸς γὰρ παρίσταται τῷ Θεῷ, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Στίχ. ζ´. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ὡς θαυμαστὰ σου τὰ ἔργα τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ὡς θησαυρὸν γὰρ μέγαν τὴν ἁγίαν Παρθένον, παρέδωκας τῷ κόσμῳ, ἐξ ἧς ἡ ζωὴ, καὶ τῶν νόσων ἡ ἴασις· αὐτὴν γὰρ ἔχομεν πάντες μετὰ Θεόν, ἀντιλήπτορα καὶ φύλακα.

Στίχ. η´. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Δεῦτε ἀρύσασθε χάριν πάντες φιλόχριστοι, ἐκ τοῦ πανσέπτου οἴκου, τῆς Παρθένου Μαρίας· καὶ γὰρ ἀφθόνως βρῦει ῥῶσιν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὴν ἴασιν, τοῖς ἐν αὐτῷ εἰσιούσι καὶ παρ' αὐτῆς, αἰτουμένοις τὴν βοήθειαν.

Ἦχος Πάφ

Δ ^{Πα} ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Γι
ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Ω ^{Πα} των σο ο φω ων Σου ου κρι μα α α α α

τω ων Χρι ι ι στε πωσ Πε ε τρω μεν τοις ο θο
 νι ι ι ι οι οισ μο ο ο νοις ε δω ω κα ας εν
 νο η η σαι Σου ου ου την α α να α α α
 α στα α α σιν Λου ου κα δε ε και αι Κλε ε ο ο
 ο ο πα συμπο ρευ ο ο με νο ο ος ω μι ι ι
 λεις και ο μι ι λων ουκ ε ευ θε ε ε ως σε ε α
 αυ το ο ο ο ον φα α νε ε ε ροις δι ο ο
 και ο ο νει ει δι ι ι ι ι ζη η ως μο νος πα
 ροι κων εν Ι ε ρου σα α λημ και μη με ε τε ε ε
 χων των εν τε ε λει βου λε ευ μα α α α α τω
 ων α α αυ της αλλ ο πα α α αν τα προς το του
 πλα σμα α τοσ συμ φε ε ροι κο νο ο μων και τας πε ρι
 Σου προ φη η τει ει ει ας α νε ε ε ε πτυ υ υ υ ξας
 και εν τω ευ λο ο γειν το ον α α αρ τον ε ε γνω
 ω ω σθη ης α α αυ τοις ων και προ ο του του ου αι

αι κα αρ δι ι ι ι ι ι αι αι προς γνω ω σι ιν
 σου α νε φλε ε ε ε γο ο ο ον το οι και τοις μα
 θη ται αις συ νη η θροι σμε ε ε ε ε ε ε ε
 ε νοι οι οι οις η η η η δη τρα α νως ε κη ρυτ
 τον σου τη ην α να α α α στα α α α σιν δι ης
 ε λε ε η σο ον η η μας

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο το
 κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σς σαρκω
 θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α δαμ α να
 κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μνην τες βο
 ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο
 ου τω σ ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ἦχος Γα ϝ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ ψι ιστοις
Θεω και επι γης ειρη η νη εν ανθρωποις ευδο
κι ι α

Υμνου ουμεν Σε ευλογουμεν Σε προσκυνουμεν
Σε δοξολογουμεν σε ευχαριςτουμεν σοι δι α την με
γα αλην σου δο ο ξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε ε Πα
τερ παντοκραατορ Κυριε Υιε μονογενης Ιη
σου Χριστε ε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεο ο ος ο αμνος του Θεου ο Υιο ος
του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιιαν του κο ο
σμου ελεησον η μας ο αι αιρων τας αμαρτιιας του
κο ο σμου

Προσ δε ξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χριστος εις δο οξαν Θε ου Πατρος α μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυτη α
να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το
ο νο μα α σου εις τους αι ω ω να σα μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα
περηλ πι σα μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ν με τα δικαι
ω μα τα α σου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δ₂₂ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

το ον σοι ^Γ₂₂

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με ^Π₉

του ποι ειν το θε λη μα α σου ^Δ₂₂ ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου ^Γ₂₂

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ₂₂ εν τω φω τι σου ο

ψο ο με θα φως ^Γ₂₂

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε ^Γ₂₂

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α

γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ₂₂ και α γι ω Πνευ μα

τι ^Γ₂₂

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην ^Γ₂₂

A ^μγι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Ἄισματικόν.

A ^μγι ο ο ο ος ο Θε ε ος ^Δ₂₂ Α α α α γι ι

^μος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η η

^Γσο ο ο ο ν η η η μα α α ας ^Γ₂₂

Ἦχος ^ΓΓα ϕ

A ^μνα στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα δι

^μα ρ ρη ξας τῶ α α δῶ ^Δ₂₂ ε λυ σας το κα τα α κρι μα τῶ

θα να τῶ Κυ ρι ε ²² παν τας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ

^μθῶ ς ρυ σα με νος ²² εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο

^μστο λοις σῶ ^Δ₂₂ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το κη ρυ γ μα ⁹

^μκαι δι αυ των την ει ρην ην πα ρε σχεις τη οι κῶ με ε νη

^Δ₂₂ ^μμο νε πολυ ε λε ε ε ε ε ^Γ₂₂

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος ^Δπδ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν₂₂

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

ἐκ νεκρῶν ψαλλον τὰ σοὶ ἀλληλοῦσα

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεταῖς τῶν αἰώνων αἰώνων

ἀμην

Ομόνογενης Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ ἀθά

νάτος ὑπαρχῶν καὶ κατάδεξάμενος διὰ

τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς

ἀγίας Θεοτοκοῦ καὶ εἰπαρθένου Μα

ριίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπησας σταυρωθεὶς τε

Χριστέ ὁ Θεὸς θανάτω θανάτου πάθησας εἰς

τῆς ἀγίας Τριάδος συνδόξαζο ὁ

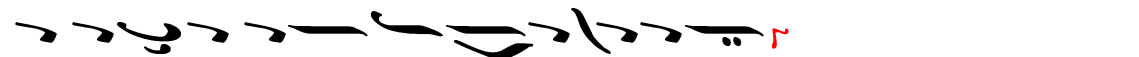
μὲν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σω

σὸν ἡμακάσ

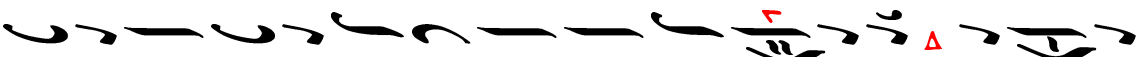
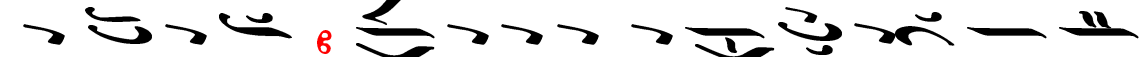

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

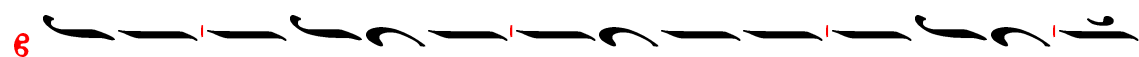

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

 ω ξ α ς τ ω λ η σ τ η τ ο ν π α ρ α δ ε ι σ ο ν ^π τ ω ν μ υ ρ ο φ ο ρ ω ν τ ο ν

 θ ρ η ν ο ν μ ε τ ε β α λ ε ς κ α ι τ ο ι ς σ ο ι ς Α π ο σ τ ο λ ο ι ς κ η ρ υ τ τ ε ι ν ε

 π ε τ α ξ α ς ^ρ ₂₂ ο τ ι α ν ε σ τ η ς χ ρ ι σ τ ε ε ο θ ε ο ς π α ρ ε

 χ ω ν τ ω κ ο σ μ ω τ ο μ ε γ α ε ε λ ε ε ο ς ^ρ ₂₂

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Ϟ

Δ α ο ι ν υ ν κ ρ ο τ η σ ω μ ε ν δ ε υ τ ε τ α ς χ ε ι ρ α ς π ι σ τ ω ς ^ε ₂₂ κ α ι

 α σ ω μ ε ν α σ μ α σ ι τ η θ ε ο μ η η τ ω ρ ι ^Δ ₂₂ ε ν π ο θ ω

 κ ρ α υ γ α ζ ο ν τ ε ς ^ε ₂₂ χ α ι ρ ε η π ρ ο σ τ α σ ι α π α ν τ ω ν τ ω ν

 δ ε ο μ ε ν ω ν ^Δ ₂₂ χ α ι ρ ε η σ ω τ η ρ ι α τ ω ν τ ι μ ω ν τ ω ν σ ε

 π ο θ ω ^ε ₂₂ χ α ι ρ ε η τ ω π α ρ α λ υ τ ω τ η ν ι α σ ι ν β ρ α β ε υ σ α

 σ α ^ε ₂₂

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Ϟ

Η α μ ν α ς σ θ Ι η σ θ κ ρ α ζ ε ι μ ε γ α λ η τ η φ ω ν η

^ε ₂₂ σ ε ν υ μ φ ι ε μ θ π ο θ ω κ α ι σ ε ζ η τ ς σ α Α θ λ ω

^Δ ₂₂ κ α ι σ υ σ τ α ν ρ θ μ α ι κ α ι σ υ ν θ α π τ ο μ α ι τ ω β α π τ ι σ μ ω

 ω ω σ θ ^ε ₂₂ κ α ι π α σ χ ω δ ι α σ ε ω ς β α σ ι λ ε υ σ ω σ υ ν

σοι και θνησκωυ περ σι να και ζη σωεν σοι αλλ
 ως θυ σι αν α μω μον προ σδε ε χσ την με τα
 πο θσ τυ θει σαν σοι αυ της προ σβει αις ως ε λε
 η η μων σωσοντας ψυ χας η μων

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θαυ μα του ρ γοι
 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε
 αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον

Ἦχος Δι θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι σχυν
 τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα α θε τε
 μη πα ρι δης α μα ρ τω λων δε η σε ων φω νας
 λλα προ φθα σον ως α γα θη εις την βο η θει
 αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο οντων σοι τα α
 χυ νον εις προ σβει ει αν και σπε σον εις ι κε σι ι

αν η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο το κε

 των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A

 Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας
A

 γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

 α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας
Δ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι
K

 αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων α μην

A

 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α α α α

α α α α α α α α Α θα α α α α α

να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε ε

η η η σο ο ο ο ο ο ο ο η η η η η μα

α α ας

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ιε'.

Ὁ διάκονος. Πρόσχωμεν.

Ἦχος Βου

Τ οισ α γι ι οισ τοις εν τη γη αυτ ε θαν μα στω

σεν ο Κυ ρι ος

Στίχος α'. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. (ιε'8)

Τ οισ α γι ι οισ τοις εν τη γη αυτ ε θαν μα στω

σεν ο Κυ ρι ος

Στίχος β'. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης

α α α α α χα α α α α α α α α α

α α α Τρι ι α α α α α α α δι ι ι ι ι ι

Πα
τον τρι σα α α γι ι ι ι ο ον υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ον προ σα α α α α

α α α α α γα α α δο ο ον τε ες πα α γα α α

Νη
ασαν τη η η η η η βι ω ω τι ι ι ι ι ι

ι ι ι βι ω τι κη η η η η η η ην α πο

ο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

θα α α α α με ε ε λε ε ε ρι μνα αν

Ω ζων Μ Πα Δι
ς τον βα α α α σι ι ι ι λε ε ε

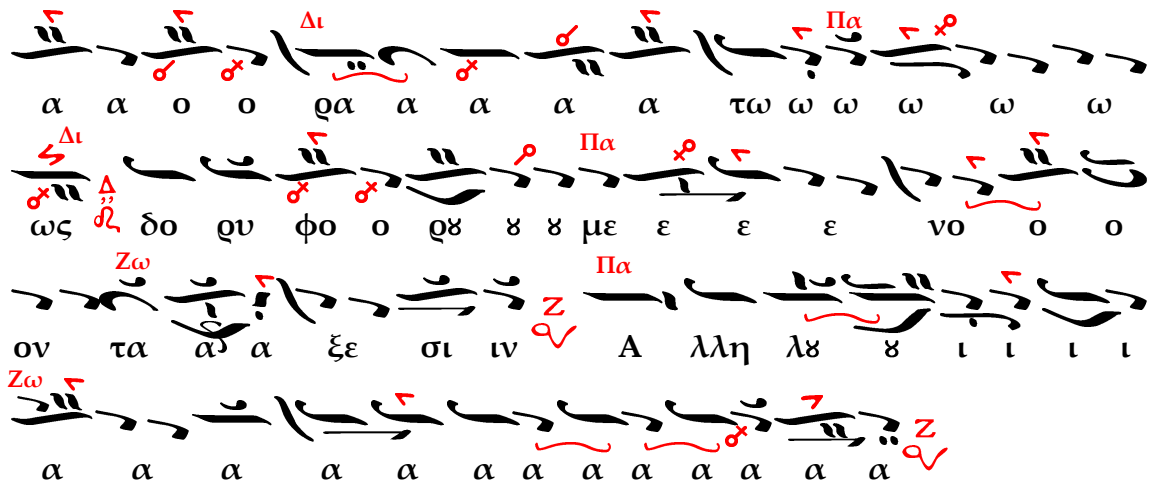
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα σι ι λε ε ε ε ε ε α α α των

ο ο ο λω ω ω ων υ υ υ υ πο δε ε

ξο ο ο ο ο με ε νοι οι ταις α γγε ε ε ε ε ε

Μ Πα Μ Πα
λι ι ι α γγε λι ι και αι αι αι αι αι αι αις

Ἔτονίσθη τῇ β' Αὐγούστου ,βγ' κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα, ἐξηγήθη τῇ ς' Ἰουνίου ,βθ'.

Λειτουργικά , Ιωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος $\alpha\upsilon\tau\eta$ Ζω

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σ ο ν $\alpha\upsilon\tau\eta$

Κ υ ρ ι ε Ε ε λε η σ ο ν $\alpha\upsilon\tau\eta$

Κ υ ρ ι ε Ε ε λε η σ ο ν $\alpha\upsilon\tau\eta$

Κ υ ρ ι ε Ε λε η σ ο ν $\alpha\upsilon\tau\eta$

Π α ρ α σ χ ε Κ υ υ ρ ι ε $\alpha\upsilon\tau\eta$

Π α ρ α α α α σ χ ε Κ υ υ ρ ι ε $\alpha\upsilon\tau\eta$

Π α ρ α α σ χ ε Κ υ υ ρ ι ε $\alpha\upsilon\tau\eta$

Π α ρ α α σ χ ε Κ υ υ ρ ι ε $\alpha\upsilon\tau\eta$

Π α ρ α α α α σ χ ε Κ υ υ ρ ι ε $\alpha\upsilon\tau\eta$

Π α ρ α α σ χ ε Κ υ υ ρ ι ε $\alpha\upsilon\tau\eta$

Σ ο ι Κ υ υ ρ ι ε $\alpha\upsilon\tau\eta$

Κ αι τ ω Π νευ μα τι ι σ ε $\alpha\upsilon\tau\eta$

Α γ α π η η σω σε ε Κ υ ρ ι ε ε ε η ι ι $\alpha\upsilon\tau\eta$

σχυ υ υ υς μὲ Κυ ρι ος σε ε ρε ω ω μα

α α α μὲ δ δ δ δ και κα τα φυ υ γη η

μὲ δ δ δ και αι ρυ υ υ υ υ υ ση ης μὲ δ

δ δ δ Ἔτερον σύντομον,

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς μὲ

Κυ ρι ος σε ρε ω μα α α μὲ και κα τα φυ υ γη

η μὲ δ και αι ρυ υ ση ης μὲ δ δ δ δ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ο δ σι ο ον και α α χω

ω ρι ι ζον

Ε λε ον ει ρη η η η ης θυ σι ι αν αι

νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τσ Πνευ μα το ος σθ

Ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

A α ξ ι ο ν και αι δι ι και αι ο ο
ο ο ο ν

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα
ω θ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη τη ης δο
ξης σα ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ι ς ω σαν να α α α α α εν τοις
υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι οις

A α α α α α μη η η η η ν

A μη η η η η η η η η η ν

Σ ε υ υ μ ν ς ς ς μ εν σε ε Ευ λο γ ς ς μ εν
σοι ευ χα ρι ς ς μ εν Κυ ρι ε και δε ο με θα
α σα ς ο Θε ε ο ος η η μ ω ω ω

ων
(κθ' Νοεμ. , α 104 ζ' , I.A.)

Ἄξιον ἔστιν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Ζω

A ξι ον ε ςι ιν ω ως α α α λη η θω ω
ω ω ως μα κα ρι ζειν σε ε τη ην Θε ε ο ο
το ο ο κο ο ο ον την α ει μα κα ρι ι
ςο ο ον και Πα να α μω ω ω μη η το ο ον
και Μη τε ε ρα α τς ς Θε ε ς ς ς η η
η η η μω ω ω ω ων την τι μι ω ω
τε ε ραν τω ων Χε ρς ς βι ι ι ι ιμ και αι
εν δο ξο ο τε ε ε ρα α α αν α συ υγ κρι ι
ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ρα α α α φι ι
ι ι ιμ την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω
ω ω ως Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε
ε κς ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ υ
νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε εν

(γ' Νοεμ. ,αἰ᾽ 45', Ι.Α.)

Ἄξιον ἔστιν, διάσκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος αὐτὸς Ζω

A ξι ον ε σιν ως α α λη η η θω ω
ως μα α α κα α ρι ζει ει εν σε την Θε ε ο το
ο ο κον την α ει μα κα α α ρι στο ο
ον και Πα να μω ω μη η η το ο ον και
αι αι μη τε ε ε ρα τθ Θε ς ς η η η
μω ω ων τη η ην τι μι ι ω τε ε ε ραντων
Χε ε ρθ ς ς βι ι ιμ και αι αι εν δο ο
ξο τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι τως των Σε
ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι α φθο
ο ο ρω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κθ
ς ς ς σαν την ο ον τως Θε ε ε ο το ο ο
κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(τη' Νοεμ. ,βα' - ιγ' Ιαν. ,ββ', Ι.Α.)

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος Δι-Θ

Εἰδομέντο φῶς το αληθινον ελαβομεν
Πνευμα επουρα νιον ευρομεν πιςινα ληθη
αδιαιρετον Τρι αδα προσκυνησεν τεσ αυ
τη γαρ η μας ε εσωχ σε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νεσεως
σ Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο οξαν
σ ο τι η ξιωσας η μας των αγιων σ με
τασ χεινμστηρι ι ι ι ων τηρησον η μας εν τω
σω αγια σμω ω ολην την η μεεραν μελε
των τας την δι και ο συυνην σ Αλλη λυ ι α
Αλλη λυ ι α Αλλη λυ ι α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β΄.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.